CHAMBON wakte graag en veel met ceramiek en ceramische klei : het verving de dure uitheemse marmersoorten. Hij kon er de marmers mee imiteren en er talrijke romantische effecten mee bekomen. Vooral in zijn Kursaal was hij er meesterlijk mee te werk gegaan. Toch bleek de grondstof op een duur niet zo bestand en talrijke herstellingen drongen zich in de loop der jaren op. En ... wat rest er vandaag nog van dat alles ? "La Terrasse" is verdwenen, het Kursaal eveneens. Maar de afbraak van de Schouwburg blijft een wandaad waarvoor het gemeentebestuur van 1965 schuld draagt. Het blijft door zijn afwezigheid een bewijs van gebrek aan ware culturele interesse bij deze heren. Hopelijk wacht de De Smet de Naeyerbrug een beter lot.

Norbert HOSTYN

- - - - - - - - - - - -

'TIS IN DE SACOCHE.

Een uitdrukking die we regelmatig horen is "t'Is in de sacoche", in de betekenis van "dat is in orde", "dat is een afgedane, of beslechte zaak". Deze uitdrukking gelijkt veel op een andere uitdrukking uit ons taaleigen "'tIs in de zak", die uit de Middeleeuwen dateert toen men, nadat de Raad van Vlaanderen in een bepaalde zaak een beslissing had genomen, het hele bundel in een zakje pakte en het naar het archief verwees. In Gent liggen om en bij de 40.000 van die zakjes. Nu blijken deze uitdrukkingen ondanks hun verwantschap in betekenis toch dezelfde oorsprong niet hebben. Een Oostendse dame vertelde me onlangs dat deze uitdrukking van de paardenwedrennen afkomstig is. Zij verwees hierbij naar de ruime sacoche die de bookmakers hebben en waarin het geld verdwijnt wanneer een weddingschap wordt afgesloten (1). Zo gezien zou het gebruik van de uitdrukking meest voorkomen in de dialekten van de plaatsen waar ijverig op paarden gewed wordt. Wat o.a. het geval is te Oostende. Bij navraag blijkt echter dat deze uitdrukking ook elders in West-Vlaanderen gebruikt wordt, zelfs tot in de Borinage. Volgens andere verklaringen zou het hier eerder een uitdrukking zijn die uit de wereld van de veehandel komt. Beestenkooplui droegen meestal een ruime geldtas, een sacoche, waarin het geld van de verkoop, die eertijds op handslag werd afgesloten, verdween. In de sacoche was dan ook het teken dat de zaak afgehandeld was.

J.B. Dreesen

(1) cfr O. Vilain "Langs 't hard zand", p. 138 i.v.m. de Renbaan-folklore.

- - - - - - - - - - - -

HET HUIS H O S T Y N, WITTE NONNENSTRAAT 38, OOSTENDE
VERLEENT OP ALLE ARTIKELEN (HEMDEN, DASSEN, ENZ.) EEN
KORTING AAN ALLE LEDEN VAN "DE PLATE" (OP VERTOON
VAN HUN LIDKAART)